

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725, București, România

Telefon: (+40-21) 313.25.31; Fax: (+40-21) 312.54.80

Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.615A/2019

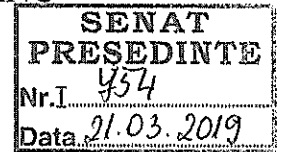

Domnului

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDIȚIONALĂ
NR.2100 / 21 MAR 2019

CALIN CONSTANTIN ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI

L 609/2018
În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă comunicăm, alăturat, în copie, sesizarea formulată de Președintele României referitoare la neconstituționalitatea prevederilor Legii pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr.215/2001.

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 17 aprilie 2019 (inclusiv în format electronic, la adresa de e-mail ccr-pdv@ccr.ro), ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 7 mai 2019.

Vă asigurăm, domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE,

PROF.UNIV.DR. VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, martie 2019

Domnului VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

În temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, formulez următoarea

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE asupra

**Legii pentru modificarea și completarea Legii administrației publice
locale nr. 215/2001**

Legea pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001 a fost transmisă de Parlament spre promulgare Președintelui României în data de 2 martie 2019. Prin modul în care a fost adoptată, precum și prin conținutul normativ, legea criticată contravine unor norme și principii constituționale, pentru motivele prezentate în cele ce urmează.

I. Motive de neconstituționalitate extrinsecă

1. Încălcarea art. 61 alin. (2) și art. 75 alin. (1) din Constituție

Legea pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001 a fost adoptată cu nesocotirea prevederilor art. 61 și ale art. 75 din Constituție, fiind încălcată competența primei Camere sesizate, Camera Deputaților, care nu a dezbătut textul și soluțiile adoptate de Senat. În forma adoptată, legea dedusă controlului de constituționalitate nesocotește și principiile constituționale în virtutea cărora o lege nu poate fi adoptată de o singură Cameră, legea fiind, cu aportul specific al fiecărei Camere, opera întregului Parlament.

Potrivit expunerii de motive a legii criticate, în practica judiciară s-au pronunțat hotărâri judecătorești de dizolvare a unor consilii locale, aceste instanțe considerând că termenul de 2 luni prevăzut la art. 55 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 215/2001 curge de la data ultimei ședințe, în timp ce alte instanțe au respins cererile de dizolvare a unor consilii locale, cu motivarea că acest termen de 2 luni se socotește pe luni pline. În toate cazurile instanțele nu au ținut seama că, potrivit interpretării coroborate a dispozițiilor legii, consiliile pot lucra de la data constituirii lor și până la data când legea prevede încheierea mandatului.

De asemenea, în expunerea de motive a legii criticate s-a mai arătat că „Aceleași argumente sunt valabile și pentru prevederile literei b) ale alin. (1) din art. 55, referințele la intervalul de timp de 3 luni neprevăzând data de început a acestui interval.”

Conform scopului urmărit de inițiatori, „Prin stabilirea unei date de la care începe să curgă intervalul în care se poate declara dizolvarea de drept conștientizează și consilierii locali care în acest context au un reper palpabil privind posibilitatea de a fi dizolvat de drept organismul din care fac parte și ar putea lua măsuri în acest sens.”

Obiectul propunerii legislative a fost următorul: „Art. I. – Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 215/2001 a administrației publice locale – Republicare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu numărul 915 din data de 14 noiembrie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: 1. După alineatul 1 al art. 55 se introduc două noi alineate, alin. 1¹ și alin. 1², cu următorul cuprins: „Art. 55 - (1¹) Termenele prevăzute la alin. 1 lit. a) și b) ale art. 55 se socotesc de la data constituirii consiliului local. (1²) În lipsa convocării în termenul legal la ședință, ori în cazul convocării fără respectarea dispozițiilor privind modul de convocare, dispozițiile alin. 1 lit. a) și b) ale art. 55 nu se aplică.” 2. Alin. (1) al articolului 99 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 99 - (1) Consiliul județean se dizolvă de drept în condițiile art. 55 alin. (1) sau prin referendum județean. Dispozițiile art. 55 - alin. 1¹ și alin. 1² se aplică în mod corespunzător.” Art. II. – Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale – Republicare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu 915 din data de 14 noiembrie 2016, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.”

Așadar, scopul inițiativei legislative l-a constituit reglementarea momentului de la care se calculează termenele prevăzute pentru dizolvarea de drept a consiliului local/județean prevăzute la art. 55 alin. (1) lit. a) și b) coroborat cu art. 99 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, instituirea unei excepții privind inaplicabilitatea sancțiunii dizolvării de drept a consiliului local/județean în lipsa convocării în termenul legal la ședință, ori în cazul convocării fără respectarea dispozițiilor privind modul de convocare, precum și republicarea Legii nr. 215/2001.

Atât din punct de vedere formal, cât și al conținutului, textele adoptate de către fiecare dintre cele două Camere sunt diferite.

Astfel, forma legii adoptată de Senat este următoarea: „Art. I. – Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 34, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins: „(3) Exercițarea mandatului consiliului local debutează la data adoptării hotărârii prevăzută la alin. (2). Durata mandatului consiliului local reprezintă durata între data de constituire a consiliului local, în urma desfășurării alegerilor locale generale și ziua anterioară datei de constituire a noului consiliu local, ca urmare a desfășurării unor noi alegeri locale generale.”

2. La articolul 55 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins: „a) în cazul în care acesta nu se întrunește timp de două luni de mandat consecutiv, deși a fost convocat conform prevederilor legale;”

3. La articolul 55, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins: „(1¹) Luna de mandat a consiliului local avută în vedere pentru îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), este, de regulă, diferită de luna calendaristică.”

Art. II.- Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.”

Prin amendamentele admise, Senatul a introdus un nou alineat la articolul 34 din Legea nr. 215/2001, prin care se reglementează durata mandatului consiliului local/județean, a modificat art. 55 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 215/2001 referitor la unul dintre cazurile de dizolvare a consiliului local/județean, a introdus un nou alineat la art. 55 din Legea nr. 215/2001 prin care se definește luna de mandat pentru îndeplinirea condițiilor aplicabile cazurilor de dizolvare a consiliului local/județean prevăzute la art. 55 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 215/2001. Amendamentele introduse în Senat se îndepărtează în mod substanțial de voința inițiatorului și reprezintă modificări majore ale conținutului formei inițiale a propunerii legislative.

De asemenea, există o deosebire majoră între forma adoptată de Camera decizională și forma adoptată de prima Cameră sesizată, Camera Deputaților, modificare ce reprezintă o schimbare a filosofiei legii și a propunerii inițiale, cu impact major asupra semnificației duratei mandatului unui consiliu local/județean constituit în urma desfășurării alegerilor locale generale și/sau parțiale, după caz și respectiv a situațiilor în care va mai fi posibilă dizolvarea de drept a consiliului local/județean.

Art. 75 din Legea fundamentală stabilește competențe de legiferare potrivit cărora fiecare dintre cele două Camere are, în cazurile expres definite, fie calitatea de primă Cameră sesizată, fie de Cameră decizională. Ținând seama de indivizibilitatea Parlamentului ca organ reprezentativ suprem al poporului român, Constituția nu permite adoptarea unei legi de către o singură Cameră, fără ca proiectul de lege să fi fost dezbătut și de cealaltă Cameră. Acest articol a introdus, după revizuirea și republicarea Constituției României în octombrie 2003, soluția obligativității sesizării, în anumite materii, ca primă Cameră, de reflecție, a Senatului sau, după caz, a Camerei Deputaților și, pe cale de consecință, reglementarea rolului de Cameră decizională, pentru anumite materii, a Senatului și, pentru alte materii, a Camerei Deputaților, tocmai pentru a nu exclude o Cameră sau alta din mecanismul legiferării.

Curtea Constituțională a statuat că principiul bicameralismului izvorăște din art. 61 alin. (2) și art. 75 din Constituție. În jurisprudența constituțională au fost stabilite două criterii esențiale (cumulative) pentru a se determina cazurile în care în procedura legislativă se încalcă principiul bicameralismului: pe de o parte, existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului și, pe de altă parte, existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului. Chiar dacă aplicarea acestui principiu nu poate deturna rolul de Cameră de reflecție a primei Camere sesizate (Decizia nr. 1/2012), legiuitorul trebuie să țină cont de limitele impuse de principiul bicameralismului. În Decizia nr. 624/2016, Curtea a arătat că în Camera decizională se pot aduce modificări și completări propunerii legislative, dar Camera decizională „nu poate însă modifica substanțial obiectul de reglementare și configurația inițiativei legislative, cu consecința deturnării de la finalitatea urmărită de inițiator”.

Mai mult, prin Decizia nr. 62/2018, Curtea Constituțională a statuat că în analiza respectării acestui principiu „trebuie avut în vedere (a) scopul inițial al legii, în sensul de voință politică a autorilor propunerii legislative sau de filosofie, de concepție originară a actului normativ; (b) dacă există deosebiri majore, substanțiale, de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului; (c) dacă există o configurație semnificativ diferită între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului”.

De asemenea, Curtea Constituțională a stabilit, prin Decizia nr. 472/2008, că: „Dezbaterea parlamentară a unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative nu poate face abstracție de evaluarea acesteia în plenul celor două Camere ale Parlamentului nostru bicameral. Așadar, modificările și completările pe care Camera decizională le aduce asupra proiectului de lege adoptat de prima Cameră sesizată trebuie să se raporteze la materia avută în vedere de inițiator și la forma în care a fost reglementată de prima Cameră. Altfel, se ajunge la situația ca o singură Cameră, și anume Camera decizională, să legifereze, ceea ce contravine principiului bicameralismului (...) și a competențelor stabilite pentru cele două Camere, potrivit art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală”.

Totodată, prin Decizia nr. 624/2016, Curtea Constituțională a statuat că art. 75 alin. (3) din Constituție, prin folosirea sintagmei „decide definitiv” cu privire la Camera decizională, nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune ca proiectul sau propunerea legislativă adoptată de prima Cameră sesizată să fie dezbătută în Camera decizională, unde i se pot aduce modificări și completări. Curtea a subliniat că, în acest caz, Camera decizională nu poate însă modifica substanțial obiectul de reglementare și configurația inițiativei legislative, cu consecința deturnării de la finalitatea urmărită de inițiator.

În altă ordine de idei, prin raportare la cel de-al doilea criteriu, configurația între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului este una semnificativ diferită, forma legii adoptată de Senat având un număr de două articole (primul având trei puncte), în timp ce forma inițiatorului și cea adoptată de Camera Deputaților au o structură diferită, cuprinzând două articole (dintre care primul având două puncte). În jurisprudența sa (Decizia nr. 62/2018), Curtea Constituțională a reținut existența unei configurații semnificativ diferite și în situația în care forma primei Camere sesizate conținea un articol unic, iar forma Camerei decizionale conținea două articole.

Concluzionând, în cazul de față, Senatul, adoptând, în calitate de Cameră decizională, Legea pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, a sustras dezbaterii și adoptării primei Camere sesizate modificări care vizau aspecte esențiale în structura și filosofia legii, ceea ce contravine art. 61 alin. (2) și art. 75 alin. (1) din Constituție.

II. Motive de neconstituționalitate intrinsecă

1. Art. I. pct. 1 din legea dedusă controlului de constituționalitate încalcă art. 1 alin. (3) și alin. (5) din Constituție

La Art. I. – pct. 1. din legea criticată se prevede: „La articolul 34, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins: „(3) Exercițarea mandatului consiliului local debutează la data adoptării hotărârii prevăzută la alin. (2). Durata mandatului consiliului local reprezintă durata între data de constituire a consiliului local, în urma desfășurării alegerilor locale generale și ziua anterioară datei de constituire a noului consiliu local, ca urmare a desfășurării unor noi alegeri locale generale.”

În primul rând, prevederile criticate instituie un paralelism legislativ care lipsește dispoziția în discuție de claritate și previzibilitate, contrar exigențelor de calitate a legii impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție.

Norma criticată contravine dispoziției prevăzute la art. 38 alin. (2) din Legea nr. 215/2001, conform căreia „Consiliul local își exercită mandatul de la data constituirii până la data declarării ca legal constituit a consiliului nou-ales.”

Așadar, prevederile criticate, pe de o parte, le dublează pe cele care prevăd momentul de început al mandatului consiliului local, iar pe de altă parte, intră în contradicție cu cele care se referă la momentul de încetare a mandatului

consiliului local. Dacă norma aflată în vigoare prevede „data declarării ca legal constituit a consiliului nou-ales”, dispoziția introdusă în legea dedusă controlului de constituționalitate se referă la „ziua anterioară datei de constituire a noului consiliu local”. O atare contradicție este una contrară art. 1 alin. (5) din Constituție.

Potrivit art. 16 alin. (1) și (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, „(1) În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere. (2) În cazul existenței unor paralelisme acestea vor fi înlăturate fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice.”

În al doilea rând, prin modul de formulare a prevederilor art. I pct. 1 din lege, se induce și ideea prelungirii mandatului consiliului local până la alegerile locale generale sau chiar dincolo de mandatul de 4 ani. Potrivit art. 38 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 „Consiliul local se alege pentru un mandat de 4 ani, care poate fi prelungit, prin lege organică, în caz de război sau catastrofă.”

În jurisprudența Curții Constituționale, s-a reținut, spre exemplu, că stabilirea alegerilor pentru autoritățile administrației publice locale concomitent cu alegerile pentru Camera Deputaților și Senat, și prelungirea mandatelor aleșilor locali în funcție nu reprezintă o cauză a prelungirii mandatelor care să se încadreze în una dintre „situațiile menționate de Legea nr. 215/2001, cauze care justifică, potrivit Constituției, prelungirea mandatelor aleșilor, încalcând, prin urmare, principiul periodicității alegerilor și dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, care consacră obligația respectării Constituției, supremației sale și a legilor” (Decizia nr. 51/2012).

În considerarea acestor aspecte, paralelismul legislativ și neclaritatea textului criticat pot genera o prelungire a mandatelor consilierilor locali contrară art. 38 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 și, implicit, art. 1 alin. (5) din Constituție.

În al treilea rând, conform textului de lege criticat, durata mandatului consiliului local este cea cuprinsă între data de constituire a consiliului local, în urma desfășurării alegerilor locale generale și ziua anterioară datei de constituire a noului consiliu local, ca urmare a desfășurării unor noi alegeri locale generale.

Acest text este unul cu caracter general, prin care se stabilește limita temporală a duratei mandatului consiliului local/județean ca fiind „ziua anterioară datei de constituire a noului consiliu local, ca urmare a desfășurării unor noi alegeri locale generale”, însă lasă neacoperită ipoteza în care se organizează alegeri locale parțiale.

Astfel, potrivit art. 33 din Legea nr. 215/2001, „În cazul în care consilierul local declarat ales renunță la mandat înainte de validare sau refuză să depună jurământul, se supune validării mandatul primului supleant înscris pe lista

partidului politic, a alianței politice sau a alianței electorale respective, dacă până la validarea mandatului partidele și alianțele politice confirmă în scris apartenența la partid. În cazul în care locurile rămase vacante nu pot fi completate cu supleanți, conform legii, iar numărul de consilieri locali se reduce sub jumătate plus unu, se vor organiza alegeri parțiale pentru completare, în termen de 90 de zile.”

Or, în temeiul normei criticate, care se referă doar la alegeri locale generale, consiliul local/județean constituit în urma desfășurării alegerilor locale generale va continua să funcționeze chiar dacă au fost organizate alegeri locale parțiale în condițiile art. 33 din Legea nr. 215/2001. În această din urmă situație, „până în ziua anterioară datei de constituire a noului consiliu local, ca urmare a desfășurării unor noi alegeri locale generale” va funcționa consiliul local/județean constituit în urma desfășurării alegerilor locale generale anterioare. Din această perspectivă, apreciem că norma criticată este una lipsită de predictibilitate și totodată, de natură să lipsească de efecte dispozițiile art. 33 din Legea nr. 215/2001.

2. Art. I. pct. 2 din legea dedusă controlului de constituționalitate, ce modifică art. 55 alineatul (1), litera a) din Legea nr. 215/2001, încalcă art. 1 alin. (3) și alin. (5), art. 120 alin. (1), art. 121 alin. (2), precum și art. 147 alin. (4) din Constituție

La Art. I. – pct. 2. din legea criticată se prevede: „La articolul 55 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins: „a) în cazul în care acesta nu se întrunește timp de două luni de mandat consecutiv, deși a fost convocat conform prevederilor legale;”

În prezent, dispozițiile art. 55 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 215/2001 au următorul conținut: „Consiliul local se dizolvă de drept sau prin referendum local. Consiliul local se dizolvă de drept: a) în cazul în care acesta nu se întrunește timp de două luni consecutiv, deși a fost convocat conform prevederilor legale;”

Pentru a interveni dizolvarea consiliului local/județean în temeiul art. 55 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 215/2001 este necesar să fie îndeplinite în mod cumulativ două condiții, respectiv neîntrunirea acestuia timp de două luni consecutiv și convocarea acestuia pentru ședințe, conform prevederilor legale.

Apreciem că textul criticat încalcă exigențele dispozițiilor art. 1 alin. (3) și alin. (5) din Legea fundamentală, așa cum acestea au fost dezvoltate în jurisprudența Curții Constituționale, nefiind conform cu cerințele de claritate, precizie și predictibilitate a legii. Norma este neclară întrucât nu se poate stabili dacă legiuitorul a avut în vedere două luni consecutive din cadrul aceleiași mandat ori două luni din mandate consecutive.

Astfel, din cuprinsul normei criticate nu se poate deduce dacă atributul „consecutiv” se referă la o perioadă de două luni din cadrul unui mandat al

consiliului local/județean, astfel cum acest mandat a fost definit prin alineatul (3) al art. 34 din Legea nr. 215/2001 (nou introdus prin legea criticată), ori dacă are în vedere două mandate consecutive (respectiv ultima lună din primul mandat și prima lună din cel de-al doilea mandat sau chiar două luni oarecare din două mandate consecutive). În această ultimă situație, practic se golește de conținut sancțiunea dizolvării consiliului local/județean.

De asemenea, acest caz de dizolvare nu ar mai avea aplicabilitate aproape niciodată și în plus ar fi nesocotită intenția legiuitorului, aceea de a exista o activitate efectivă a consiliului local. Or, dizolvarea de drept a consiliului local este mai mult decât o simplă sancțiune de drept administrativ, respectiv este o măsură de depășire a unui blocaj instituțional.

Referitor la dispozițiile art. 55 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 215/2001, prin Decizia nr. 708/2015 Curtea Constituțională a statuat că sunt constituționale în raport cu criticile formulate, reținând că „(...) dizolvarea de drept a consiliului local, atunci când nu se întrunește timp de două luni consecutiv, constituie o sancțiune pentru inactivitatea acestuia, instituită în scopul de a evita paralizarea activității autorităților administrației publice prin care se realizează autonomia locală și se rezolvă treburile publice în comune și orașe. Or, din această perspectivă, prevederile de lege criticate nu numai că nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției, ci, dimpotrivă, oferă mijloacele concrete prin care acestea capătă eficiență. Cazul de dizolvare de drept a consiliului local cuprins în dispoziția legală criticată a impus instituirea unei sancțiuni pentru neîndeplinirea rolului constituțional al acestei autorități administrative autonome, stabilit prin art. 121 alin. (2) din Legea fundamentală (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.347 din 13 octombrie 2011, precitată).”

Așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența precitată, sancțiunea dizolvării consiliului local reprezintă chiar o concretizare a principiului autonomiei locale prevăzut de art. 120 alin. (1) din Constituție, întrucât activitatea acestuia trebuie să se circumscrie unui cadru legal de funcționare. În consecință, lipsirea de conținut a acestei sancțiuni este una contrară atât art. 120 alin. (1) din Constituție, cât și art. 121 alin. (2) din Legea fundamentală care reglementează rolul constituțional al consiliului local.

3. Art. I. pct. 3 din legea dedusă controlului de constituționalitate, ce introduce un nou alineat la art. 55, respectiv alin. (1¹) din Legea nr. 215/2001, încalcă art. 1 alin. (3) și alin. (5) din Constituție

La Art. I. – pct. 3. din legea criticată se prevede: „La articolul 55, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul conținut:

„(1¹) Luna de mandat a consiliului local avută în vedere pentru îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), este, de regulă, diferită de luna calendaristică.”

Potrivit art. 55 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 215/2001, „(1) Consiliul local se dizolvă de drept sau prin referendum local. Consiliul local se dizolvă de drept: a) în cazul în care acesta nu se întrunește timp de două luni consecutiv, deși a fost convocat conform prevederilor legale; b) în cazul în care nu a adoptat în 3 ședințe ordinare consecutive nicio hotărâre.”

Apreciem că trimiterea la art. 55 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 215/2001, din cuprinsul normei criticate, este neclară în raport de regula de drept comun din materia calculului termenelor socotite pe luni.

Astfel, potrivit art. 2551 Cod Civil (C.civ.), „Durata termenelor, fără deosebire de natura și izvorul lor, se calculează potrivit regulilor stabilite de prezentul titlu.”

De asemenea, conform art. 2552 C.civ., „(1) Când termenul este stabilit pe săptămâni, luni sau ani, el se împlinește în ziua corespunzătoare din ultima săptămână ori lună sau din ultimul an. (2) Dacă ultima lună nu are o zi corespunzătoare celei în care termenul a început să curgă, termenul se împlinește în ultima zi a acestei luni. (3) Mijlocul lunii se socotește a cincisprezecea zi. (4) Dacă termenul este stabilit pe o lună și jumătate sau pe mai multe luni și jumătate, cele 15 zile se vor socoti la sfârșitul termenului.”

În plan procesual, art. 181 alin. (1) pct. 3 și alin. (2) Cod procedură civilă (C.pr.civ.) prevede că „(1) Termenele, în afară de cazul în care legea dispune altfel, se calculează după cum urmează: (...) 3. când termenul se socotește pe săptămâni, luni sau ani, el se împlinește în ziua corespunzătoare din ultima săptămână ori lună sau din ultimul an. Dacă ultima lună nu are zi corespunzătoare celei în care termenul a început să curgă, termenul se împlinește în ultima zi a acestei luni. (2) Când ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul se prelungește până în prima zi lucrătoare care urmează.”

Deși legiuitorul poate să instituie derogări de la regula de drept comun, din modul de redactare a normei criticate nu numai că nu se poate identifica o derogare în sensul introducerii unui alt mod de calcul, ci se enunță doar o consecință a aplicării regulii de drept comun în materia calculului termenelor socotite pe luni, astfel cum aceasta este stabilită prin art. 2551 - 2552 C.civ., rap. la art. 181 alin. (1) pct. 3 și alin. (2) C.pr.civ.

În acest sens, prin Decizia nr. 682/2018, Curtea Constituțională a statuat că „(...) în limbajul normativ, aceleași noțiuni se exprimă numai prin aceiași termeni, iar dacă o noțiune sau un termen nu este consacrat ori poate avea înțelesuri diferite, semnificația acestuia în context se stabilește prin actul normativ ce îl instituie, în cadrul dispozițiilor generale, sau într-o anexă destinată lexicului respectiv și devine obligatoriu pentru actele normative din aceeași materie.” Curtea a concluzionat că din punctul de vedere al tehnicii

legislative, utilizarea în cuprinsul unui act normativ a unui limbaj juridic normativ inadecvat conduce la încălcarea prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta privind calitatea legii.

În ceea ce privește norma de trimitere la art. 55 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 215/2001 din cuprinsul normei criticate, apreciem că nu are legătură cu acest din urmă text deoarece cazul de dizolvare pe care îl reglementează are în vedere îndeplinirea unei condiții – respectiv lipsa adoptării unei hotărâri în 3 ședințe ordinare consecutive – iar nu epuizarea unui termen exprimat în vreo unitate de timp.

Chiar dacă potrivit art. 39 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 „Consiliul local se întrunește în ședințe ordinare, lunar, la convocarea primarului”, trimiterea făcută de art. I pct. 3 din legea dedusă controlului de constituționalitate la art. 55 alin. (1) lit. b) este una inexactă, condiția stabilită de lege fiind cea legată de „3 ședințe ordinare consecutive”. Astfel, definiția dată lunii de mandat a consiliului local este inaplicabilă cazului de dizolvare prevăzut la art. 55 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 215/2001, deoarece acesta are în vedere situația în care consiliul local/județean nu a adoptat în 3 ședințe ordinare consecutive nicio hotărâre, fără a face referire la vreun termen socotit pe luni.

Apreciem că neclaritatea normei criticate are drept consecință lipsa de previzibilitate a acesteia care, la rândul său, poate genera confuzii în interpretarea/aplicarea sa, creând, astfel, premisele unor vicii de neconstituționalitate prin raportare la art. 1 alin. (3) și alin. (5) din Constituție.

În considerarea argumentelor expuse, vă solicit să admiteți sesizarea de neconstituționalitate și să constatați că prevederile Legii pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001 sunt neconstituționale.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS**